Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

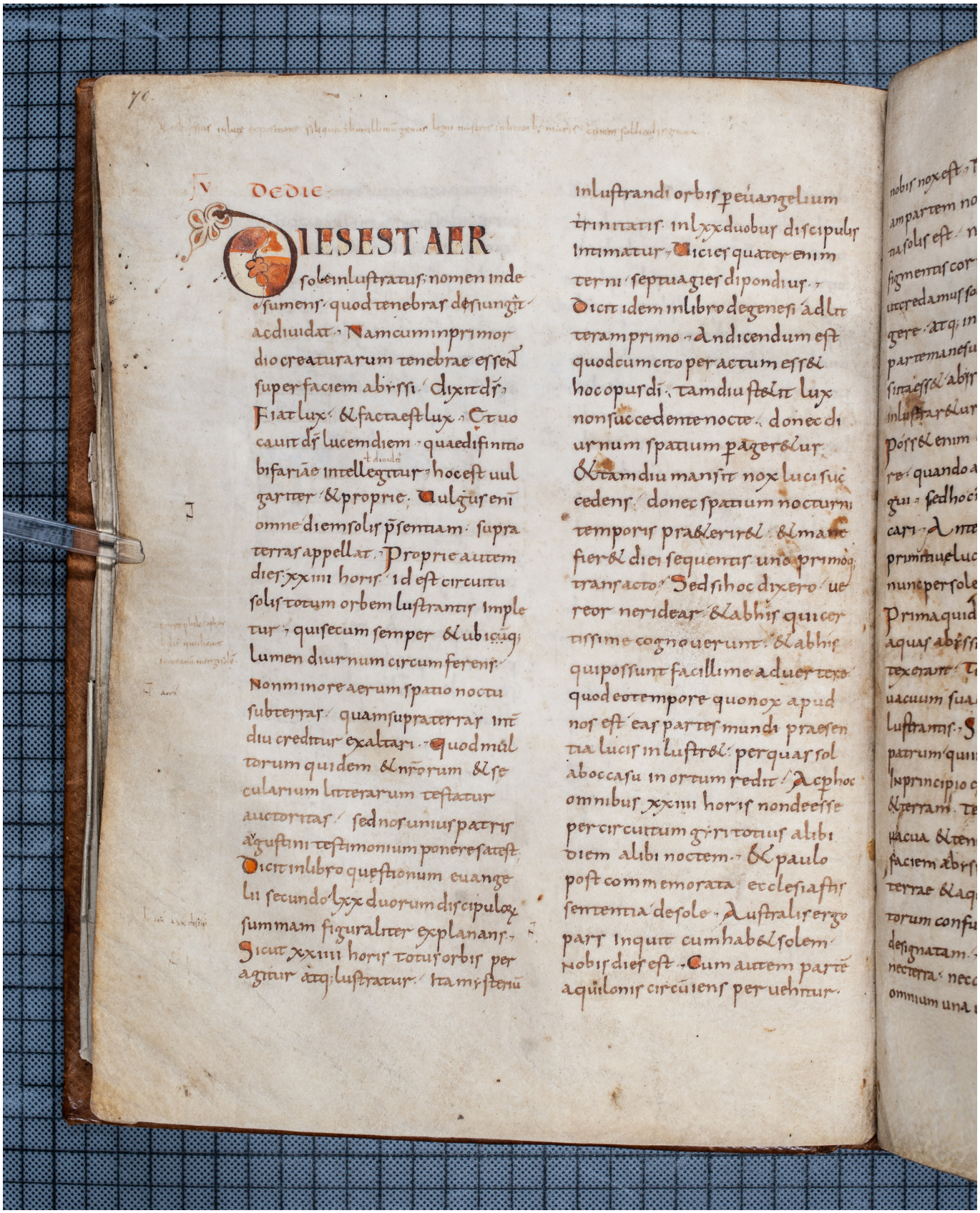

70.

V DE DIE.

QUIESEST AER
soleinlustratus; nomen inde
sumens; quod tenebras desiungit
ac diuidat. Namcum inprimor
dio creaturarum tenebrae essent
super faciem abissi; dixit dñs;
Fiat lux; & facta est lux. Et uo
cauit dñs lucem diem; quae di finitio
bifariae intellegitur; hoc est uul
gariter & proprie. Vulgariter eni
omne diem solis psentiam; supra
terras appellat. Proprie autem
dies; xxiiii horis; id est circuitu
solis totum orbem lustrantis imple
tur; quisecum semper & ubiq;
lumen diurnum circumferens.
Non minore aerum spatio noctu
subterras; quam supra terras in
diu creditur exaltari. Quod mul
torum quidem & nrorum & se
cularium litterarum testatur
auctoritas; sed norunius patris
agustini testimonium ponere satest.
Dicit in libro questionum euange
lii secundo lxx duorum discipulorum
summam figuraliter explanans.
Sicut xxiiii horis totus orbis per
agitur atq; lustratur; ita mysterium
inlustrandi orbis peuangelium
trinitatis; in lxx duobus discipulis
intimatur. Vicies quater enim
terni; septuagies dipondiur.
Dicit idem in libro de genesi ad lit
teram primo. Adnicendum est
quod cum cito peractum esset
hoc opus di; tamdiu stetit lux
non succedente nocte; donec di
urnum spatium pageretur
& tamdiu mansit nox luci suc
cedens; donec spatium nocturni
temporis praeteriret; & mane
fieret & diei sequentis unus primo q;
transacto. Sed si hoc dixero ue
reor ne ideat & abhis quicer
tissime cognouerunt; & abhis
quipossunt facillime aduertere
quod eo tempore quo nox apud
nos est; eas partes mundi praesen
tia lucis inlustret; per quas sol
a occasu in ortum redit. Ac ph oc
omnibus xxiiii horis non deesse
per circuitum giri totius alibi
diem alibi noctem. & paulo
post commemorata ecclesiastis
sententia de sole. Australi ergo
part inquit cum hab & solem
nobis dies est. Cum autem parte
aquilonis circuiens peruehitur.